

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

WARSZAWA 15 lipca 1950

Nr 10

Poz. 186 — 217

Treść:

Dział Ogólny.

Zarządzenia Ministra Komunikacji:

Poz. 186 — o organizacji sieci bibliotek fachowych w resorcie komunikacji.

Poz. 187 — w sprawie zmiany tymczasowego regulaminu Rady Muzeum Komunikacji.

Poz. 188 — w sprawie zmiany zarządzenia o strukturze organizacyjnej akcji socjalnej w resorcie komunikacji.

Poz. 189 — w sprawie zmiany regulaminu Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P.

Poz. 190. Okólnik Ministerstwa Komunikacji w sprawie adresowania pism do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Dział Kolejowy.

Poz. 191. Zarządzenie Ministra Komunikacji w sprawie ustalenia wzoru umundurowania służbowego dla pracowników kobiet zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Poz. 192. Okólnik Ministra Komunikacji w sprawie ustalenia wzoru umundurowania służbowego dla pracowników kobiet zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ na podstawie umowy o pracę.

Zarządzenia Ministra Komunikacji:

Poz. 193 — w sprawie wynagrodzenia akordowego za taksację ceduł przewozowych w godzinach pozasłużbowych.

Poz. 194 — w sprawie zmiany zarządzenia o ustaleniu stanowisk etatowych w służbie kolei wąskotorowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Tytuły Aktów Prawodawczych.

Poz. 195—217. Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

DZIAŁ OGÓLNY

186

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 czerwca 1950 r. o organizacji sieci bibliotek fachowych w resorcie komunikacji.

W celu udostępnienia pracownikom resortu komunikacji polskiego i obcego piśmiennictwa fachowego, niezbędnego dla zaznajamiania się z postępowaniem technicznym, nowoczesnymi metodami produkcji, mechanizacją, racjonalizacją, usprawnieniem pracy i wynalazczością, oraz z wprowadzeniem tych osiągnięć w poszczególnych działach gospodarki komunikacyjnej, a także zapoznawania się ze stanem nauki i wiedzy współczesnej, nowymi poglądami, badaniami i doświadczeniami w zakresie dziedzin pokrewnych i pomocniczych, wiążących się z komunikacją, zarządzam:

§ 1. W resorcie komunikacji tworzy się sieć bibliotek fachowych, składającą się z:

1) Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, prowadzonej przez Samodzielny Referat Biblioteczny w Ministerstwie Komunikacji (Gabinecie Ministra);

2) bibliotek głównych (samodzielnych referatów względnie samodzielnych sekcji bibliotecznych) prowadzonych w zarządach poszczególnych przedsiębiorstw, w myśl dalszych postanowień niniejszego zarządzenia;

3) bibliotek okręgowych (referatów względnie sekcji bibliotecznych) w dyrekcjach okręgowych dróg wodnych i w dyrekcjach okręgowych przedsiębiorstw, jak również w wydziałach komunikacyjnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych (stanowiska służbowe), w myśl dalszych postanowień niniejszego zarządzenia;

4) punktów bibliotecznych (oddziałów bibliotek okręgowych) w jednostkach organizacyjnych podległych dyrekcjom okręgowym względnie wydziałom komunikacyjnym (pkt. 3) lub w szczególnych przypadkach, określonych w niniejszym zarządzeniu, także w jednostkach innych;

5) bibliotek zakładowych (referatów względnie sekcji) w dyrekcjach niektórych przedsiębiorstw, organach administracyjnych (techniczno-budowlanych) podległych bezpośrednio M. K. oraz w jednostkach organizacyjnych międzydyrekcyjnych P. K. P.

(z wyjątkiem warsztatów mechanicznych K. P.) — prowadzonych na zasadach określonych dla bibliotek głównych lub okręgowych, ale nie mających podporządkowanych sobie bibliotek okręgowych lub punktów bibliotecznych.

§ 2. W związku z postanowieniem § 1 tworzy się:

A. 1) referat biblioteczny wchodzący w skład Samodzielnego Wydziału Administracyjnego w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych (§ 6);

2) bibliotekę główną (samodzielną sekcję biblioteczną) wchodzącą w skład Działu Administracyjno-Gospodarczego w Dyrekcji Naczelnej Państwowej Komunikacji Samochodowej;

B. 1) biblioteki okręgowe wchodzące w skład referatów administracyjnych w oddziałach administracji drogowej wydziałów komunikacyjnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych;

2) biblioteki okręgowe wchodzące w skład wydziałów administracyjnych dyrekcji okręgowych dróg wodnych;

3) biblioteki okręgowe wchodzące w skład samodzielnych działów administracyjnych dyrekcji okręgowych kolei państwowych;

4) biblioteki okręgowe wchodzące w skład oddziałów administracyjno-gospodarczych dyrekcji okręgowych Państwowej Komunikacji Samochodowej;

C. Punkty biblioteczne:

1) w wydziałach komunikacyjnych prezydentów powiatowych rad narodowych — w referatach administracji drogowej;

2) w państwowych zarządach wodnych — w referatach administracyjnych;

3) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”:

a) w warsztatach mechanicznych — w biurach technicznych,

b) w oddziałach k. p. — w referatach ułatwiających sprawy administracyjne — dla obsługi oddziału i podległych mu jednostek organizacyjnych oraz innych jednostek w myśl postanowienia § 3;

4) w ekspozyturach i warsztatach „Państwowej Komunikacji Samochodowej”:

a) w ekspozyturach I-ej i II-ej klasy — w samodzielnych sekcjach administracyjno-gospodarczych,

b) w ekspozyturach III-ej klasy — w sekcjach administracyjno-gospodarczych w oddziałach finansowych,

c) w warsztatach w Warszawie i Krakowie —, w sekcjach administracyjnych w oddziałach administracyjno-gospodarczych,

d) w innych warsztatach (niż wymienione pod lit. c) w sekcjach administracyjno-gospodarczych;

D. Biblioteki zakładowe:

1) w Dyrekcji Centralnego Biura Studiów i Projektów Komunikacji — w Samodzielnym Oddziale Administracyjno-Gospodarczym;

2) w Dyrekcji Centralnego Zarządu Przedsiębiorstw Robot Komunikacyjnych — w Dziale Administracyjnym (Samodzielnym Referat Biblioteczny);

3) w Dyrekcji Państwowej Żeglugi Śródlądowej — w Wydziale Administracyjnym;

4) w Dyrekcji Stoczni Rzecznych — w Wydziale Administracyjno-Gospodarczym;

5) w Dyrekcji Polskich Linii Lotniczych „LOT” — w Wydziale Studiów i Planowania;

6) w Dyrekcji Polskiego Biura Podróży „Orbis” — w Dziale Administracyjno-Gospodarczym;

7) w okręgowych zarządach budowy mostów drogowych — w oddziałach ogólnych;

8) w Centrali Maszyn Drogowych — w Oddziale Ogólnym;

9) w Szybowcowym Zakładzie Doswiadczalnym — w Oddziale Ogólnym;

10) w Biurze Elektryfikacji Kolei — w Wydziale Ogólnym;

11) w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych PKP — w Dziale Ogólnym;

12) w Centralnym Biurze Statystyki Przewozów PKP — w Dziale Ogólnym;

13) w Centralnym Biurze Węglowym — w Dziale Ogólnym i Planowania;

14) w Centralnym Laboratorium Badawczym PKP — w Samodzielnym Referacie Ogólnym;

15) w dyrekcjach budowy kolei — w działach administracyjnych;

16) w Dyrekcji Warszawskich Kolei Dojazdowych — w Dziale Administracyjno-Gospodarczym.

§ 3. 1. W przedsiębiorstwie Polskie Koleje Państwowe jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio D. O. K. P. tych służb, które mają oddziały terenowe, obsługuje punkt biblioteczny oddziału zasadniczo tej służby, na którego obszarze te jednostki są położone (np. warsztat drogowy obsługiwany jest przez punkt biblioteczny oddziału drogowego). W wyjątkowych uzasadnionych przypadkach dopuszczalne są odchylenia od powyższej zasady.

2. Jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio D. O. K. P. tych służb, które nie mają oddziałów terenowych, obsługuje na podstawie zarządzenia dyrektora generalnego K. P. punkt biblioteczny najodpowiedniejszego terenowo i rzeczowo oddziału K. P.

3. W razie gdyby ilość obsługiwanych pracowników dwóch oddziałów K. P. (i podległych im jednostek organizacyjnych oraz ewentualnie innych jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio D. O. K. P.) mających tę samą siedzibę, nie osiągnęła liczby 1.000, powinien być utworzony dla obu od-

działów KP, tylko jeden punkt biblioteczny w tym oddziale KP, którego ilość pracowników do obsługi bibliotecznej jest większa.

4. Jeżeli względy terenowe lub osiągnięcie ilości 1.000 obsługiwanych pracowników tego wymagają, może być wyjątkowo utworzony punkt biblioteczny także i w innych poza oddziałami K. P., jednostkach organizacyjnych podległych bezpośrednio D. O. K. P. (w komórkach organizacyjnych, załatwiających sprawy administracyjne).

§ 4. Zakres działania Samodzielnego Referatu Bibliotecznego w Gabinetie Ministra (Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej) określa regulamin Ministerstwa Komunikacji.

§ 5. Do zakresu działania biblioteki głównej (§ 1 pkt. 2) należą wszelkie sprawy dotyczące bibliotek fachowych łącznie z prowadzeniem księgozbioru gromadzącego piśmiennictwo z dziedziny interesującej dane przedsiębiorstwo, a w szczególności: zarządzanie siecią biblioteczną przedsiębiorstwa, organizowanie — przewidzianych niniejszym zarządzeniem — nowych bibliotek okręgowych i punktów bibliotecznych, opracowywanie zbiorczego planu finansowego i planu zakupu wydawnictw dla sieci bibliotecznej na podstawie planów nadsyłanych przez poszczególne biblioteki okręgowe, uzgadnianie tych planów z zainteresowanymi komórkami organizacyjnymi dyrekcji (naczelnej) przedsiębiorstwa, opracowywanie w porozumieniu z innymi komórkami organizacyjnymi dyrekcji (naczelnej) przedsiębiorstwa i na podstawie wytycznych Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej — wykazu wydawnictw, jakie należy zakupić w ramach planu dla punktów bibliotecznych, sporządzanie — w porozumieniu z innymi komórkami organizacyjnymi dyrekcji (naczelnej) przedsiębiorstwa oraz na podstawie materiałów nadesłanych przez biblioteki okręgowe — zbiorczego wykazu czasopism zagranicznych, jakie należy zaprenumerować, oraz wykazu książek zagranicznych, jakie należy zamówić za pośrednictwem Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, sporządzanie — w porozumieniu ze wszystkimi komórkami organizacyjnymi dyrekcji (naczelnej) przedsiębiorstwa oraz na podstawie wniosków bibliotek okręgowych — wykazu czasopism urzędowych, jakie należy zaprenumerować za pośrednictwem Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, planowanie zakupu wyposażenia inwentarzowego oraz pomocy bibliotecznych, czuwanie nad należytym opracowaniem bibliotecznym wydawnictw w bibliotekach okręgowych oraz nad właściwym przechowywaniem i udostępnianiem tych wydawnictw w bibliotekach okręgowych i punktach bibliotecznych, instruowanie personelu tych bibliotek zgodnie z obowiązującymi instrukcjami i wytycznymi Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, podejmowanie akcji mającej na celu krzewienie czytelnictwa literatury fachowej, zbieranie danych statystycznych i sprawozdań z działalności bibliotek okręgowych i opracowywanie na ich podstawie ogólnego sprawozdania z działalności sieci bibliotecznej danego przedsiębiorstwa.

§ 6. Do zakresu działania referatu bibliotecznego w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych należą czynności wymienione w § 5 z wyłączeniem prowadzenia biblioteki (księgozbioru). Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych korzysta z księgozbioru Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej.

§ 7. 1. Do zakresu działania biblioteki okręgowej w dyrekcjach okręgowych dróg wodnych i dyrekcjach okręgowych przedsiębiorstw należą wszelkie sprawy dotyczące prowadzenia biblioteki fachowej z zakresu interesującego dyrekcję okręgową i podległe jej jednostki organizacyjne, łącznie z prowadzeniem księgozbioru, a w szczególności: gromadzenie, uzupełnianie, przechowywanie i udostępnianie wydawnictw polskich i obcych, współczesnych i o znaczeniu historycznym, z zakresu danego działu komunikacji, jak również podstawowych prac z zakresu innych działów komunikacji oraz o charakterze ogólno-komunikacyjnym, a ponadto wydawnictw z dziedzin pokrewnych i pomocniczych, należyte opracowywanie i przygotowywanie do użytku zbiorów bibliotecznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami i instrukcjami, opracowywanie planu finansowego dla biblioteki okręgowej i punktów bibliotecznych, opracowywanie — w porozumieniu z zainteresowanymi komórkami organizacyjnymi (dyrekcji okręgowej) — planu zakupu wydawnictw, dokonywanie zakupu wydawnictw polskich dla biblioteki okręgowej oraz zamawianie prenumeraty czasopism polskich dla biblioteki okręgowej i punktów bibliotecznych, zlecanie wykonywania praw introligatorskich, zakup pomocy bibliotecznych i wyposażenia inwentarzowego, sporządzanie — w porozumieniu z zainteresowanymi komórkami organizacyjnymi (dyrekcji okręgowej) — wykazów czasopism zagranicznych, jakie należy zaprenumerować, oraz wykazu książek zagranicznych, jakie należy zamówić za pośrednictwem Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, sporządzanie — w porozumieniu z zainteresowanymi komórkami organizacyjnymi (dyrekcji okręgowej) — łącznego zapotrzebowania okręgu na prenumeratę Dziennika Ustaw R. P., Monitora Polskiego i innych wydawnictw urzędowych, jakie należy zamówić za pośrednictwem Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej, udostępnianie wydawnictw (na miejscu, wypożyczanie do domu, prowadzenie obiegu bieżących numerów czasopism po poszczególnych komórkach organizacyjnych dyrekcji okręgowej, prowadzenia księgozbiorów podręcznych w komórkach organizacyjnych dyrekcji okręgowej, wypożyczanie niektórych wydawnictw (dubletów) punktom bibliotecznym, sprawowanie ogólnego nadzoru nad punktami bibliotecznymi, podejmowanie inicjatywy w zakresie organizowania nowych punktów bibliotecznych, dokonywanie zakupu wydawnictw wytypowanych dla punktów bibliotecznych przez bibliotekę główną lub Centralną Bibliotekę Komunikacyjną albo zgłoszonych przez poszczególne punkty i zaakceptowanych przez bibliotekę główną (Centralną Bibliotekę Komunikacyjną),

opracowywanie biblioteczne wydawnictw i rozsyłanie ich do punktów bibliotecznych, zaopatrywanie punktów bibliotecznych w czasopisma polskie do obiegu, czuwanie nad stosowaniem właściwych form udostępniania i przechowywania zbiorów w punktach bibliotecznych, przeprowadzanie kontroli pracy w punktach bibliotecznych, szkolenie i instruowanie kierowników punktów bibliotecznych, zbieranie i opracowywanie sprawozdań z działalności punktów bibliotecznych, prowadzenie akcji krzewienia czytelnictwa przy pomocy właściwych czynników (partyjnych, związkowych), opracowywanie i rozpowszechnianie wykazu ważniejszych przybytków, prowadzenie statystyk czytelnictwa, wydzielanie — za zgodą Centralnej Biblioteki Komunikacyjnej — wydawnictw zbędnych i przekazywanie ich do innej biblioteki, instytucji lub urzędu wskazanego przez Centralną Bibliotekę Komunikacyjną, opracowywanie kwartalnych sprawozdań z działalności biblioteki okręgowej i położonych w danym okręgu punktów bibliotecznych.

2. Do zakresu działania bibliotek okręgowych w wydziałach komunikacyjnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych należą czynności wymienione w ust. 1 z odchyleniami wynikającymi ze szczegółowej instrukcji, normującej zakres działania wydziałów komunikacyjnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych.

§ 8. Do zakresu działania punktu bibliotecznego należy: prowadzenie księgozbioru punktu bibliotecznego oraz upowszechnianie wśród najszerszych rzesz pracowników fizycznych i umysłowych piśmiennictwa techniczno-ekonomicznego, a zwłaszcza wiążącego się z pełnionymi przez nich czynnościami i zapoznającego z postępem technicznym, mechanizacją, racjonalizacją, usprawnieniami pracy i wynalazczością w tych dziedzinach, budzenie i pogłębianie zainteresowań czytelnich drogą propagandy książki fachowej, krzewienie umiejętności korzystania z piśmiennictwa fachowego jako narzędzia samokształcenia, przekazywanie bibliotece okręgowej wniosków co do zakupu wydawnictw do księgozbioru punktu, wypożyczanie wydawnictw (dubletów) z biblioteki okręgowej dla czytelników punktów, czuwanie nad terminowym zwrotem tych wydawnictw, prowadzenie obiegu czasopism fachowych, prowadzenie statystyki czytelnictwa, opracowywanie sprawozdania z działalności punktu bibliotecznego.

§ 9. Zakres działania bibliotek zakładowych jest analogiczny:

1) w zarządach (dyrekcjach) przedsiębiorstw — do zakresu działania bibliotek głównych (§ 5) i okręgowych (§ 7),

2) w jednostkach organizacyjnych międzydyrekcyjnych PKP i w jednostkach administracyjnych (techniczno-budowlanych) podległych bezpośrednio M. K. — do zakresu działania bibliotek okręgowych (§ 7),

z tą różnicą, że biblioteki zakładowe nie prowadzą punktów bibliotecznych.

§ 10. 1. Biblioteki zakładowe zwłaszcza w przedsiębiorstwach i innych organach posiadających jednostki organizacyjne w terenie powinny dążyć w miarę potrzeby do tworzenia punktów bibliotecznych w jednostkach terenowych i we właściwym czasie podejmować w tym kierunku inicjatywę.

2. Po utworzeniu punktów bibliotecznych w jednostkach organizacyjnych podległych organom, w których istnieją biblioteki zakładowe — biblioteki te będą przekształcone:

1) w zarządach (dyrekcjach) przedsiębiorstw — na biblioteki główne,

2) w jednostkach organizacyjnych międzydyrekcyjnych P. K. P. i w jednostkach administracyjnych (techniczno-budowlanych) podległych bezpośrednio M. K. — na biblioteki okręgowe, o pełnym zakresie działania, przy czym biblioteki, o których mowa w pkt. 1), niezależnie od swego zakresu działania, jako biblioteki główne, spełniać będą w stosunku do podporządkowanych sobie punktów bibliotecznych także funkcje bibliotek okręgowych.

§ 11. 1. Biblioteki główne oraz biblioteki okręgowe (poza powołanymi już w niniejszym zarządzeniu) tworzy się w drodze zarządzeń, zatwierdzonych przez Ministra Komunikacji na wniosek Samodzielnego Referatu Bibliotecznego w M. K.

2. Punkty biblioteczne poza powołanymi w niniejszym zarządzeniu w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstw powołuje centralny zarząd (dyrekcja), w jednostkach zaś administracyjnych (techniczno-budowlanych) — Ministerstwo Komunikacji.

§ 12. Jednostki organizacyjne resortu, nie objęte ustaloną niniejszym zarządzeniem siecią bibliotek fachowych, korzystają ze zbiorów bibliotek głównych, okręgowych lub punktów bibliotecznych właściwego działu komunikacji.

§ 13. Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji pracy bibliotek określi „Instrukcja o prowadzeniu bibliotek fachowych w resorcie komunikacji”, zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.

§ 14. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1950 r.

Nr OUO/47/50.

MINISTER J. Rabanowski

187

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 czerwca 1950 r. w sprawie zmiany tymczasowego regulaminu Rady Muzeum Komunikacji.

Powołując się na § 5 ust. 2 tymczasowego regulaminu Muzeum Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1946 r. Nr 8, poz. 100), zarządzam:

§ 1. Szczegółowy zakres działania, organizację i tryb postępowania Rady Muzeum Komunikacji określa tymczasowy regulamin, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. W związku z postanowieniem § 1 wprowadza się następujące zmiany w tymczasowym regulaminie Muzeum Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1946 r. Nr 8, poz. 100):

1) w §§ 4 i 5 wyrazy „Rada Muzealna” zastępuje się wyrazami „Rada Muzeum” w odpowiednim przypadku;

2) w § 5 ust. 1 skreśla się wyrazy „i fachowo nadzorczym”;

3) w § 6 ust. 2 pkt. 1) zamiast wyrazów „stosownie do wskazówek fachowych i opinii” wstawia się wyrazy „biorąc pod uwagę opinie”;

4) w § 6 ust. 2 lit. e) przed wyrazem „odczyty” kładzie się zamiast przecinka spójnik „i” oraz wykreśla się wyrazy „i wykłady”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1947 r. o ustroju Rady Muzealnej Muzeum Komunikacji (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 61).

Nr OU 01/4/50.

MINISTER J. Rabanowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 19 czerwca 1950 r. (poz. 187).

TYMCZASOWY REGULAMIN RADY MUZEUM KOMUNIKACJI

§ 1. 1. Rada Muzeum Komunikacji, zwana w dalszym ciągu regulaminu Rada, składa się:

1) z 7 członków powoływanych i odwoływanych przez Ministra Komunikacji spośród pracowników resortu komunikacji na wniosek dyrektora Muzeum;

2) z przedstawiciela Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

2. W skład Rady wchodzi z urzędu dyrektor Muzeum.

3. Przewodniczącego Rady i jego zastępcę wybiera Rada zwykłą większością głosów spośród członków wymienionych w ust. 1.

4. Sekretariat Rady pełni wyznaczony przez dyrektora Muzeum pracownik Muzeum Komunikacji.

§ 2. 1. Posiedzenie Rady zwołuje przewodniczący z reguły raz na kwartał.

2. Uchwały na posiedzeniach zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 5 członków.

3. Prócz posiedzeń kwartalnych przewodniczący zwołuje Radę na wniosek:

- 1) co najmniej 3 członków Rady,
- 2) dyrektora Muzeum.

4. Zawiadomienie o zwołaniu Rady powinno zawierać porządek dzienny obrad.

5. Uchwały Rady wpisuje się do księgi protokółów.

§ 3. 1. W okresach czasu między zebraniem Rady działa Prezydium Rady.

2. Prezydium Rady składa się z przewodniczącego, jego zastępcy, dyrektora Muzeum i jednego członka wybranego przez zebranie ogólne.

3. Posiedzenia Prezydium Rady zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby.

4. Do ważności uchwał Prezydium Rady wymagana jest obecność trzech członków w tym przewodniczącego lub zastępcy.

5. Uchwały Prezydium Rady wpisuje się do księgi protokółów.

§ 4. 1. Do zakresu działania Rady należą sprawy opiniodawstwa i doradztwa, dotyczące:

- 1) odbudowy Muzeum Komunikacji;
- 2) organizacji, rozbudowy i rozwoju poszczególnych działów Muzeum;
- 3) racjonalnego układu zbiorów i rozmieszczenia eksponatów;
- 4) wyboru, zamawiania i nabywania przedmiotów muzealnych;
- 5) przyjmowania darowizn i depozytów;
- 6) zamiany przedmiotów muzealnych oraz ustalanie cen i warunków transakcji;
- 7) klasyfikacji przedmiotów muzealnych i określenia sposobu ich konserwacji;
- 8) rocznego preliminarza budżetowego i określenia wartości majątku Muzeum;
- 9) wydawania przewodników po Muzeum, katalogów, ulotek i innych publikacji Muzeum;
- 10) organizacji pokazów i odczytów na terenie Muzeum;
- 11) obsyłanie wystaw krajowych i zagranicznych;
- 12) propagowania wśród społeczeństwa zamiłowania i zrozumienia dla zagadnień komunikacyjnych;
- 13) udziału w kongresach technicznych, zjazdach muzeologów i tp.

2. Sprawy wymienione w ust. 1 Rada może przekazać Prezydium do bezpośredniego zaopiniowania. O wydanych opiniach Prezydium Rady składa sprawozdania Radzie na najbliższym jej posiedzeniu.

§ 5. Przewodniczący Rady może zapraszać na posiedzenia i do współpracy w Radzie rzeczoznawców. Rzeczoznawcy nie biorą jednak udziału w głosowaniu.

§ 6. Do badania i przygotowywania spraw wnoszonych pod obrady, Rada może wyłaniać ze swego grona komisje doraźne, lub wyznaczać referentów spośród swoich członków.

§ 7. Zaproszeni rzeczoznawcy otrzymują za udział w posiedzeniu wynagrodzenie w wysokości

przewidzianej uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach komisji (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 13, poz. 229).

188

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie zmiany zarządzenia o strukturze organizacyjnej akcji socjalnej w resorcie komunikacji.

§ 1. W dyrekcjach okręgowych dróg wodnych sprawy akcji socjalnej przechodzą z zakresu działania samodzielnych referatów kadr do zakresu działania wydziałów administracyjnych. W wydziałach tych dla załatwiania spraw akcji socjalnej tworzy się referaty socjalne.

§ 2. W związku z postanowieniem § 1 w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1950 r. o strukturze organizacyjnej akcji socjalnej w resorcie Komunikacji (Dz. Urz. M. K. Nr 9 poz. 160) w § 1 pkt. 3) otrzymuje brzmienie:

„3) w dyrekcjach okręgowych dróg wodnych — referaty socjalne w wydziałach administracyjnych”.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1950 r.
Nr OU 004/1/50.

MINISTER J. Rabanowski

189

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 czerwca 1950 r. w sprawie zmiany regulaminu Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P.

§ 1. W Centralnym Biurze Statystyki Przewozów PKP tworzy się Dział Maszyn.

§ 2. W związku z przepisem § 1 do regulaminu Centralnego Biura Statystyki przewozów PKP (Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 10 poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się nowy pkt. „4)” o brzmieniu: „Dział Maszyn (4)”;

2) po § 5 wstawia się nowy § „5a” o brzmieniu: „Zakres działania Działu Maszyn (4)”.

„Dział Maszyn obejmuje organizację pracy na maszynach statystycznych, przystosowanie i rozwój tej pracy odpowiednio do potrzeb statystyki przewozów na PKP, sporządzanie statystycznych kart maszynowych, sprawdzanie dokładności oraz odpowiednie segregowanie maszynowych kart statystycznych, sporządzanie przy pomocy maszyn tabulujących zestawień i wykazów, przechowywanie w stanie uporządkowanym maszynowych kart statystycznych przed oddaniem ich do składnicy akt oraz

wszelkie inne czynności związane z obsługą i działaniem maszyn jak konserwacja i t. p.”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr OU 111/2/50.

MINISTER J. Rabanowski

190

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 czerwca 1950 r. w sprawie adresowania pism do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Wszystkie pisma kierowane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, należy szczegółowo adresować z podaniem nazwy departamentu oraz w miarę możliwości i potrzeby nazwy wydziału. Nie należy natomiast kierować korespondencji na nazwiska poszczególnych pracowników.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego składa się z:

Prezydium,
Biuro: Personalnego,
Współpracy Gospodarczej,
Budżetowo-Gospodarczego,

Departamentów:

1. Organizacyjno-Prawnego,
2. Przemysłu,
3. Rolnictwa i Leśnictwa,
4. Budownictwa (w nim wydziały: Planów Zbiorczych, Sprawozdawczości i Dokumentacji Technicznej, Budownictwa Ogólnego, Budownictwa Specjalnego, Sprzętu i Prefabrykacji),
5. Komunikacji i Łączności (w nim wydziały: 1) Planów Zbiorczych i Sprawozdawczości, 2) Kolejowy, 3) Komunikacji Wodnej, 4) Motoryzacji, Dróg Kołowych i Lotnictwa, 5) Łączności, samodzielne referaty: 1) Koordynacji Przewozów, 2) Komunikacji Lokalnej),
6. Urządzeń Kulturalnych i Socjalnych,
7. Drobnej Wytwórczości,
8. Handlu,
9. Planów Regionalnych i Lokalizacji,
10. Inwestycji (w nim wydziały: 1) Studiów i Planów Zbiorczych, 2) Inwestycji Przemysłowych, 3) Inwestycji Rolnych i Usługowych, 4) Inwestycji Różnych, 5) Maszyn i Sprzętu Inwestycyjnego, 6) Sprawozdawczości i Statystyki),
11. Zatrudnienia, Płac i Norm (w nim wydziały: 1) Polityki Płac, 2) Planowania Płac, 3) Planu i Bilansu Zatrudnienia, 4) Rezerw Pracy i Kadr Fachowych, 5) Normowania Pracy, 6) Współzawodnictwa i Organizacji Pracy, 7) Bezpieczeństwa i Higieny Pracy),
12. Techniki (w nim wydziały: 1) Racjonalizacji i Wynalazczości Robotniczej, 2) Planu Technicznego, 3) Kontroli Technicznej, 4) Prac Naukowo-Badaw-

1) Postępu Technicznego, 6) Surowców i Tworzyw, 7) Współpracy Technicznej z Zagranicą, 8) Techniki Ruchu i Samodzielny Referat Wydawnictw Technicznych),

13. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych,

14. Kosztów i Polityki Cen (w nim wydziały:

1) Ekonomiczny, 2) Cen Artykułów Przemysłowych, 2) Cen Artykułów Rolniczych i Spożywczych, 4) Taryf i Opłat Usługowych, 5) Cen w Obrotach Zagranicznych, 6) Kosztów Produkcji Przemysłowej I, 7) Kosztów Produkcji Przemysłowej II, 8) Kosztów Produkcji Nieprzemysłowej, 9) Kosztów Obrotu Towarowego i Transportu), Samodzielny Referat Ubezpieczeń Rzeczowych,

15. Koordynacji Planów Gospodarczych (w nim wydziały: 1) Planów Gospodarczych, 2) Bilansu Gospodarki Narodowej, 3) Organizacji Planowania, 4) Planowania Finansowego, 5) Sprawozdawczości i Analiz), Samodzielny Referat Druków.

Jednocześnie unieważnia się okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 września 1949 r. w sprawie adresowania pism do P. K. P. G. (Dz. Urz. M. K. Nr 14, poz. 350).

Nr OU 019/10/50.

St. Walter

DYREKTOR DEPARTAMENTU

DZIAŁ KOLEJOWY.

191

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1950 r. w sprawie ustalenia wzoru umundurowania służbowego dla pracowników kobiet zatrudnionych w Przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 37 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. Urz. R. P. Nr 52 z 1945 r. poz. 299) oraz § 13 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla pracowników kobiet, zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ ustala się umundurowanie służbowe według wzoru określonego w załącznikach Nr 1 i Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Nr KP VI/31-12/50.

MINISTER J. Rabanowski

Załącznik Nr 1 (patrz strona 84 i 85, wzory).

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Komunikacji z 8 maja 1950 r. (poz. 191).

Opis techniczny umundurowania dla pracowników kobiet.

1. Płaszcz mundurowy:

Płaszcz sukienny koloru marengo, cały na podszewce, dwurzędowy, zapinany na 3 metalowe guziki ustalonego wzoru. Kołnierz i kłapy wykładane. Przód i plecy lekko dopasowane. Po bokach dwie kieszenie zewnętrzne, koryte z klapami ściętymi na ukos, dłuższymi o 2 cm. od otworu kieszeni. Kąt nachylenia 75°. Z tyłu płaszcz fałda idąca od kołnierza do dołu, od góry do stanu zszyta, a od stanu do dołu otwarta. Fałda wzmocniona u góry trójkątem równobocznym w odległości 10 cm. od wszywania kołnierza i rygielkiem, a w stanie wzmocniona rygielkiem i podwójnym szwem przez całą szerokość fałdy. Rozcięcie fałdy u dołu (szlic) wynosi od 45—55 cm. zależnie od wielkości płaszcza. Z tyłu w stanie płaszcz spięty patką (dragonem) 6 cm. szeroką, podszytą tym samym sukniem, zapinaną na obu końcach na jeden metalowy guzik, ustalonego wzoru. Listewki, do których przyszyte są guziki do zapinania patki, powinny mieć formę prostokątą, długości 21 cm. i 5 cm. szerokości. Rękawy z mankietem odszytym 18 cm. wysokim. Na kołnierzu płaszcz patki wraz z oznakami służbowymi, określonymi w zarządzeniu Ministra Komunikacji z 6 października 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 330 i z 1949 r. Nr 1, poz. 5).

2. Mundur sukienny:

Kurtka mundurowa sukienna koloru marengo, cała na podszewce, jednorzędowa, zapinana na 3 metalowe ustalonego wzoru guziki, z których środkowy umieszczony jest na wysokości talii, a dolny na wysokości kieszeni bocznej. Kołnierz i kłapy wykładane. Kłapy cięte w dół, szerokie około 9 cm., Kurtka wolno spadająca, w stanie lekko wcięta i dopasowana. Kieszenie boczne i górne gładkie, nakładane, u dołu lekko zaokrąglone, z klapą przykrywającą kieszeń, zapinaną na guzik ustalonego wzoru.

Wymiary kieszeni: górnjej

- 1) szerokość w górze 11 cm,
- 2) szerokość w dole 12 cm.
- 3) wysokość 13 cm.
- 4) szerokość patki 4 cm.

dolnej

- 1) szerokość w górze 15 cm.
- 2) szerokość w dole 16 cm.
- 3) wysokość 18 cm.
- 4) szerokość patki 5 cm.

Plecy z jednym szwem. Końce rękawów ostatebnowane w odległości 10 cm. od krawędzi rękawa, opatrzone są dwoma małymi metalowymi guzikami

ustalonego wzoru. Kurtka opatrzona jest wieszakiem. Do kurtki mundurowej obowiązuje bluzka zapinana pod szyję. Na kołnierzu przy zszyciu z klapkami, patki sukienne w kształcie pięcioboków koloru wiśniowego, umieszczone na obu rogach kołnierza, na patkach oznaki służbowe, określone w zarządzeniu Ministra Komunikacji z 6 października 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 330 i z 1949 r. Nr 1, poz. 5); wymiary patki nie licząc kolorowej wypustki o szerokości 3 mm. na oznaczenie rodzaju służby: długość bocznych krawędzi 57 mm., długość skośnych krawędzi, tworzących kąt 25 mm., długość patki liczona od kąta do górnej krawędzi poprzecznej 70 mm, długość krawędzi poprzecznej 33 mm; kolorową wypustkę o szerokości 3 mm. na oznaczenie rodzaju służby przyszywa się do zewnętrznej strony krawędzi poprzecznej, patki naszywa się na kołnierzu w ten sposób, że skośne krawędzie, tworzące kąt, znajdują się na dole, zaś krawędź poprzeczna na górze.

3. Spódnica sukienka:

Spódnica sukienka koloru marengo, dopasowana w stanie i biodrach, lekko kloszowa w dole. Z przodu spódnicy kontrafałda szerokości ogólnej 16 cm., od góry do 5-ciu cm. poniżej połowy długości spódnicy zeszyta i obustronnie ostebnowana w sposób podany na rycinie w załączniku Nr 1. Góra lewego szwu bocznego zaopatrzona w rozporek długości 13 cm. zapinana na suwak względnie 4 zastraski. Dół spódnicy podwinięty i przesyty krzyżkowym ścięciem. Góra spódnicy zaopatrzona w naszyty pasek szerokości 3 cm. Długość spódnicy ustala się zależnie od wzrostu, przy czym mierzy się od stanu do wysokości 30 cm od podłogi.

4. Czapka mundurowa sukienka:

Czapka mundurowa sukienka koloru marengo, według wzoru ustalonego dla pracowników mężczyzn. Na czapce oznaki służbowe, określone w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 6 października 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 330 i z 1949 r. Nr 1, poz. 5).

192

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1950 r. w sprawie ustalenia wzoru umundurowania służbowego dla pracowników kobiet zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ na podstawie umowy o pracę.

1. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1950 r. Nr KP VI/31-12/50 w sprawie ustalenia wzoru umundurowania służbowego dla pracowników kobiet w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. Urz. M. K. Nr 10 poz. 191) ma zastosowanie do pracowników kobiet zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ na podstawie umowy o pracę i uprawnionych do otrzymywania umundurowania.

2. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nr KP VI/31-12/50.

MINISTER J. Rabanowski

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 maja 1950 r. w sprawie wynagrodzenia akordowego za taksację ceduł przewozowych w godzinach poza służbowych.

§ 1. Za sprawdzanie ceduł przewozowych i związane z tym czynności dodatkowe, przeprowadzone sposobem akordowym w godzinach pozasłużbowych, przysługuje wynagrodzenie akordowe pracownikom:

a) biur kontroli dochodów w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych w odniesieniu do ceduł komunikacji wewnętrznej,

b) Centralnego Biura Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. w Bydgoszczy w odniesieniu do ceduł komunikacji międzynarodowej.

§ 2. Wynagrodzenie akordowe przysługuje:

a) członkowi zespołu akordantów za otaksowanie przydzielonych mu ceduł, za wystawienie rachunków różnicowych na stwierdzone niedobory lub rejestrów nadpłat w przypadku pobrania nieprawidłowo obliczonego przewoźnego oraz za prowadzenie korespondencji ze stacjami w związku z wystawionymi rachunkami różnic na niedobory i rejestrami nadpłat;

b) kierownikowi zespołu akordantów za podział pracy między akordantów, sprawdzanie ujawnionych przez nich przy taksacji niedoborów i nadpłat, doraźne sprawdzanie otaksowanego materiału, rozpatrzenie i podział korespondencji związanej z niedoborami i nadpłatami oraz wyjaśnieniami poszczególnych stacji, kontrolę prac akordantów i sporządzanie miesięcznych zestawień prac oraz obliczeń, związanych z wypłatą wynagrodzenia akordowego;

c) pracownikowi, który w miarę potrzeby na zarządzenie naczelnika biura kontroli dochodów w dyrekcjach o. k. p. lub na zarządzenie naczelnika wydziału rozrachunków w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. w Bydgoszczy przeprowadza w godzinach pozasłużbowych dorywczą retaksację otaksowanych ceduł.

§ 3. 1. Za podstawę do obliczenia należnego poszczególnemu członkowi zespołu akordantów wynagrodzenia akordowego w danym miesiącu obliczeniowym należy przyjąć:

a) rzeczywistą ilość sprawdzonych przez niego ceduł przewozowych;

b) rzeczywistą ilość ujawnionych przez niego, wciągniętych do rejestrów i utrzymanych w mocy nadpłat;

c) łączną sumę ujawnionych przy taksacji przez cały zespół i utrzymanych w mocy niedoborów t. j. należnych kolei dopłat z tytułu wadliwego obliczenia przez stację należności przewozowych.

2. Za utrzymane w mocy niedobory lub nadpłaty uważać należy niedobory lub nadpłaty bezsporne, które znajdują uzasadnienie w prawidłowo zastosowanej taryfie i nie wymagają żadnych dodatkowych wyjaśnień.

3. Niedobory wątpliwe są uwzględniane przy obliczaniu wynagrodzenia akordowego w tym miesiącu, w którym nastąpiło ich ostateczne stwierdzenie lub wyrównanie.

4. Od łącznej kwoty niedoborów lub ilości nadpłat utrzymanych w mocy a pochodzących z opracowanego w miesiącu obliczeniowym materiału należy potrącić sumę niedoborów lub ilość nadpłat z miesiąca obliczeniowego oraz z miesięcy poprzednich, uchylonych na podstawie dodatkowych wyjaśnień stacji.

§ 4. 1. Wynagrodzenie akordowe każdego z członków zespołu akordantów oblicza się według następującego wzoru:

$$w_1 = p_1 \cdot i_1 + p_2 \cdot i_2 + p_3 \cdot i_3 + a$$

w którym znaczenie symboli jest następujące:

w_1 — wynagrodzenie akordowe każdego z członków zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

p_1 — stawka pieniężna za otaksowanie jednej ceduły przewozowej w komunikacji wewnętrznej lub międzynarodowej;

i_1 — ilość wszystkich ceduły przewozowych w komunikacji wewnętrznej lub międzynarodowej otaksowanych przez członka zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym bez ceduły ze zryczałtowaną należnością;

p_2 — stawka pieniężna za otaksowanie jednej ceduły przewozowej ze zryczałtowanym obliczeniem należności przewozowych;

i_2 — ilość ceduły przewozowych ze zryczałtowaną należnością, otaksowanych przez członka zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

p_3 — stawka pieniężna od każdej pozycji wystawionych rejestrów nadpłat w komunikacji wewnętrznej lub międzynarodowej;

i_3 — ilość otaksowanych ceduły z ujawnioną nadpłatą wciągniętą do rejestru nadpłat;

a — przypadająca na członka zespołu akordantów kwota od sumy utrzymanych w mocy niedoborów ustalonej przez biuro kontroli dochodów w dyrekcjach o. k. p. lub przez wydział rozrachunków w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. i przeznaczonej do podziału pomiędzy pracowników.

2. Przypadająca do podziału między członków zespołu akordantów część utrzymanej w mocy sumy niedoborów dzieli się między nich w następujący sposób:

ustaloną do podziału kwotę dzieli się przez rzeczywistą ogólną ilość ceduły otaksowanych w miesiącu obliczeniowym przez wszystkich członków zespołu

akordantów a otrzymany iloraz mnoży się przez ilość ceduły otaksowanych w miesiącu obliczeniowym przez danego pracownika, co znajduje wyraz we wzorze:

$$a = \frac{k}{l} \cdot i_1$$

w którym symbole oznaczają:

a — przypadająca na członka zespołu akordantów kwota od sumy utrzymanych w mocy niedoborów, ustalonej przez biuro kontroli dochodów w dyrekcjach o. k. p. lub przez wydział rozrachunków w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. i przeznaczonej do podziału pomiędzy pracowników;

k — ustalona ogólna kwota do podziału od utrzymanych w mocy niedoborów;

l — ogólna ilość ceduły otaksowanych w miesiącu obliczeniowym przez wszystkich członków zespołu akordantów, bez ceduły ze zryczałtowaną należnością;

i_1 — ilość ceduły otaksowanych w miesiącu obliczeniowym przez pracownika, którego wynagrodzenie oblicza się (bez ceduły ze zryczałtowaną należnością).

§ 5. 1. Wynagrodzenie akordowe kierownika zespołu akordantów oblicza się według wzoru:

$$w_k = \frac{W \cdot d}{i}$$

w którym znaczenie symboli jest następujące:

w_k — wynagrodzenie akordowe kierownika zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

W — suma wynagrodzenia akordowego ($w_1 + w_2 + w_3 + \dots + w_n$) wszystkich członków zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

i — ogólna ilość otaksowanych ceduły przez wszystkich członków zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

d — przeciętna ilość ceduły do otaksowania na jednego członka zespołu akordantów.

2. Wynagrodzenie akordowe retaksatora oblicza się według wzoru:

$$w_r = \frac{W \cdot f}{i}$$

w których znaczenie symboli jest następujące:

w_r — wynagrodzenie akordowe retaksatora;

W — suma wynagrodzenia akordowego ($w_1 + w_2 + w_3 + \dots + w_n$) wszystkich członków zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

i — ogólna ilość otaksowanych ceduły przez wszystkich członków zespołu akordantów w miesiącu obliczeniowym;

f — ilość ceduły retaksowanych.

§ 6. Podaną przez kierownika zespołu akordantów ilość otaksowanych ceduł stwierdza kierownik działu towarowego.

§ 7. Wysokość stawek pieniężnych p_1 , p_2 , p_3 , oraz wysokość procentu od ujawnionych i utrzymanych w mocy niedoborów celem ustalenia sumy do podziału pomiędzy członków zespołu akordantów określa Ministerstwo Komunikacji.

§ 8. 1. Pracownikom, przeprowadzającym taksację ceduł w sposób niedbady, może być przez naczelnika biura kontroli dochodów w dyrekcjach o. k. p. lub naczelnika wydziału rozrachunków w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych PKP wynagrodzenie akordowe obniżone do 50% kwoty obliczonej za dany miesiąc obliczeniowy.

2. W przypadkach stwierdzenia nadużyć w rejestrowaniu danych dotyczących taksacji ceduł, winni pracownicy mogą być całkowicie pozbawieni wynagrodzenia akordowego za miesiąc obliczeniowy niezależnie od odpowiedzialności służbowej.

3. Każde zmniejszenie lub pozbawienie wynagrodzenia akordowego może nastąpić na podstawie decyzji naczelnika Biura Kontroli Dochodów w Dyrekcjach o. k. p. lub naczelnika wydziału rozrachunków w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych P. K. P., doręczonych pracownikowi na piśmie z uzasadnieniem po przeprowadzeniu dochodzeń służbowych.

§ 9. Wynagrodzenie akordowe wypłaca się w terminie do dnia 15 następnego miesiąca po miesiącu obliczeniowym.

§ 10. Wydatki związane z wypłatą wynagrodzenia akordowego pokrywa się z nakładów na nagrody i prace zlecone.

§ 11. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 maja 1950 r.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia Ministerstwa Komunikacji:

a) z dnia 26. V. 1945 r. Nr. KF. 226/45 o sprawdzaniu ceduł w akordzie;

b) z dnia 25/I. 1946 r. Nr II/3/36/3/46 o akordzie taksacyjnym;

c) z dnia 5/VII. 1946 r. Nr. II/3/36/36/46 w sprawie wynagrodzenia kierownika zespołu akordantów;

d) z dnia 21/VI. 1947 r. Nr. II/3/36/8/47 o taksacji ceduł komunikacji zagranicznej systemem akordowym.

Nr KP V/16—13/50.

MINISTER J. Rabanowski

194

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie zmiany zarządzenia o ustaleniu stanowisk etatowych w służbie kolei wąskotorowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „P. K. P.“ (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) oraz §§ 6 i 44 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.“ (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządza się co następuje:

§ 1. W tabeli etatowych stanowisk pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.“, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 30 maja 1949 r. o ustaleniu stanowisk etatowych w służbie kolei wąskotorowych przedsiębiorstwa „P. K. P.“ (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 231) wprowadza się dodatkowo następujące stanowiska:

Nr porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10, ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299).	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
16 a	służba kolei wąskotorowych	kierownik biura warsztatów k. w.	6—7	zajmowanie normowanego w warsztatach k. w. stanowiska kierownika biura rozdzielczego i ogólnogospodarczego;
16 b	„	zawiodowca odcinka elektrotechnicznego k. w.	5—7	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi;
17 a	„	instruktor służby ruchowo-handlowej k. w.	7—8	jedno stanowisko w okręgu d. o. k. p., w której jest wyodrębniona służba kolei wąskotorowych;
21 a	„	instruktor służby mechanicznej k. w.	7—8	jedno stanowisko na parowozownię I kl. k. w.;
23 a	„	dyspozytor pracy k. w.	7—8	jedno stanowisko na 120 pracowników fizycznych warsztatów k. w.; *)

1	2	3	4	5
23 b	służba kolei wąskotorowych	kalkulator k. w.	7-8	jedno stanowisko na 300 pracowników fizycznych warsztatów k. w.; *)
23 c	"	dyspozytor terminów k. w.	7-8	jedno stanowisko na 300—400 pracowników fizycznych w zależności od wielkości warsztatów k. w. *);
23 d	"	dyspozytor materiałów k. w.	7-8	jedno stanowisko na 400 pracowników fizycznych warsztatów k. w.; *)
23 e	"	rewident terminów k. w.	7-8	jedno stanowisko na 600 pracowników fizycznych warsztatów k. w.; *)
23 f	"	odbiorca robót k. w.	7-8	jedno stanowisko na 150 pracowników fizycznych warsztatów (k. w.; *) *) zależnie od wielkości warsztatów k. w. i miejscowych warunków mogą być łączone czynności wymienione pod poz. 23a — 23f;
44 a	"	dyspozytor drużyn konduktorskich k. w.	9-10	na stanowisko dyspozytora drużyn konduktorskich k. w. mogą być mianowani pracownicy wykonujący tę służbę na stacjach k. w. I kl.;
46 a	"	konduktor bagażowy k. w.	9-10	na stanowisko konduktorów bagażowych k. w. mogą być mianowani pracownicy, wykonujący stale służbę konduktorów bagażowych lub konduktorów rozdawców;
47 a	"	kierowca samochodu k. w.	9-10	liczba stanowisk zależy od liczby samochodów;
48 a	"	pomocnik zawiadowcy odcinka drogowego k. w.	9-10	liczba stanowisk nie może przenosić liczby odcinków drogowych I kl. k. w.;
70 a	"	bileter k. w.	11-12	liczba stanowisk bileterów k. w. zależy od liczby wyznaczonych punktów przejścia dla publiczności na stacjach;
76 a	"	robotnik kwalifikowany k. w.	11-12	na stanowiska robotników kwalifikowanych k. w. mogą być mianowani pracownicy, którzy wykonują w ciągu całego roku bez przerwy następujące czynności służbowe: a) robotników stacyjnych, magazynowych, czyścicieli zwrotnic, dozorców koszar drużyn konduktorskich; b) czyścicieli parowozów, popielników, wagonów, smarowników wagonów, dozorców koszar drużyn parowozowych; c) robotników warsztatowych od 2—3 w zespole roboczym, przygotowującym części przewozowe i wagonowe, przeznaczone do naprawy lub przynoszącym z magazynu podręcznego materiały potrzebne do naprawy taboru; d) robotników drogowych od 2 — 3 na działkę, a przy utrzymaniu i naprawie budynków od 6—10 na całym odcinku drogowym; e) robotników odcinków elektrotechnicznych od 2—3w zespole wykonującym roboty związane z naprawą lub budową linii telefonicznych i urządzeń zabezpieczających ruch pociągu.

§ 2. W tabeli stanowisk etatowych, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 31 maja 1946 r. o ustaleniu w przedsiębiorstwie „P. K. P.” stanowisk etatowych ich hierarchii i zaliczeniu do grup uposażona (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 83 i 1949 r. Nr 9, poz. 231) pod Nr porządkowym 28 przy stanowisku „robotnik kwalifikowany”, w rubryce 6 skreśla się wyrazy: „na kolejach wąskotorowych: robotników stacyjnych”.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1950 r.

Nr K. P. I/501-14/50.

MINISTER J. Rabanowski

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

195

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

(Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188)

196

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 roku w sprawie przekazania do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe.

(Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 189)

197

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 roku w sprawie rozciągnięcia przepisów o weryfikacji praw emerytalnych.

(Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 215)

198

Uchwała Rady Państwa z dnia 12 maja 1950 roku w sprawie tymczasowego ramowego regulaminu obrad rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A — 57, poz. 651)

199

Uchwała Rady Państwa z dnia 12 maja 1950 roku w sprawie tymczasowych wytycznych dla powoływania i działalności komisji rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 652)

200

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 1 w sprawie pierwszej sesji rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 653)

201

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 654)

202

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 655)

203

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 656)

204

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 5 w sprawie finansów i budżetów terenowych.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 657)

205

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 6 w sprawie organizacji i zakresu działania wojewódzkich oraz powiatowych komisji planowania gospodarczego.

(Monitor Polski Nr A—57, poz. 658)

206

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1950 r. o zleceniu Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwa sądowego podległych Ministrowi Komunikacji przedsiębiorstw państwowych utworzonych w trybie ustawodawczym.

(Monitor Polski Nr A—58, poz. 677)

207

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1950 r. o zleceniu Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwa sądowego — wyodrębnionych przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Komunikacji.

(Monitor Polski Nr A—58, poz. 678)

208

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 marca 1950 r. w sprawie przekazania „Lidze Lotniczej” niektórych obiektów i kredytów na cele szkolenia lotników i popierania sportu lotniczego.

(Monitor Polski Nr A—59, poz. 685)

209

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1950 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” do udzielania zamówień osobom niewymienionym w art. 5 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

(Monitor Polski Nr A—59, poz. 691)

210

Obwieszczenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 maja 1950 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sprawach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

(Monitor Polski Nr A—61, poz. 714)

211

Uchwała Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie uzupełnienia uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności.

(Monitor Polski Nr A—62, poz. 719)

212

Zarządzenie Ministrów: Przemysłu Ciężkiego i Komunikacji z dnia 15 maja 1950 r. w sprawie przejęcia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Odrzańskie” przez przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Stocznie Rieczne”.

(Monitor Polski Nr A—62, poz. 726)

213

Uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów 29 kwietnia 1950 r. zmieniona uchwałą z dnia 22 maja 1950 r. w sprawie kontroli zużycia drewna i ochrony materiałów drzewnych przed marnotrawstwem.

(Monitor Polski Nr A—64, poz. 752)

214

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie jakości produkcji.

(Monitor Polski Nr A—65, poz. 765)

215

Pismo ogólne Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. oraz z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie wykonania postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

(Monitor Polski Nr A—66, poz. 775 i 776)

216

Uchwała Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 roku w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Komunikacji.

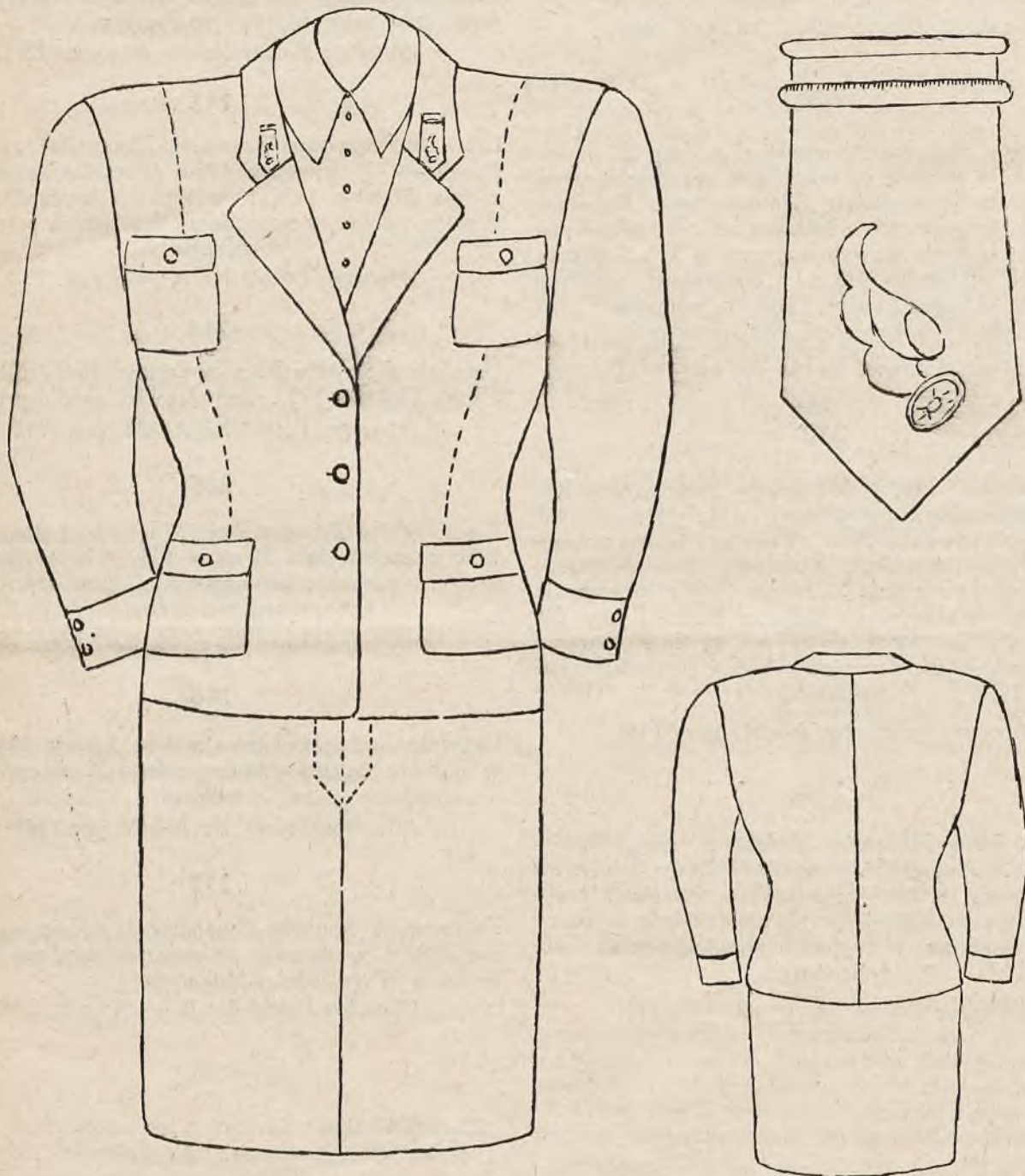
(Monitor Polski Nr A—67, poz. 786)

217

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie nadania regulaminu Komisji Badania Wypadków Lotniczych.

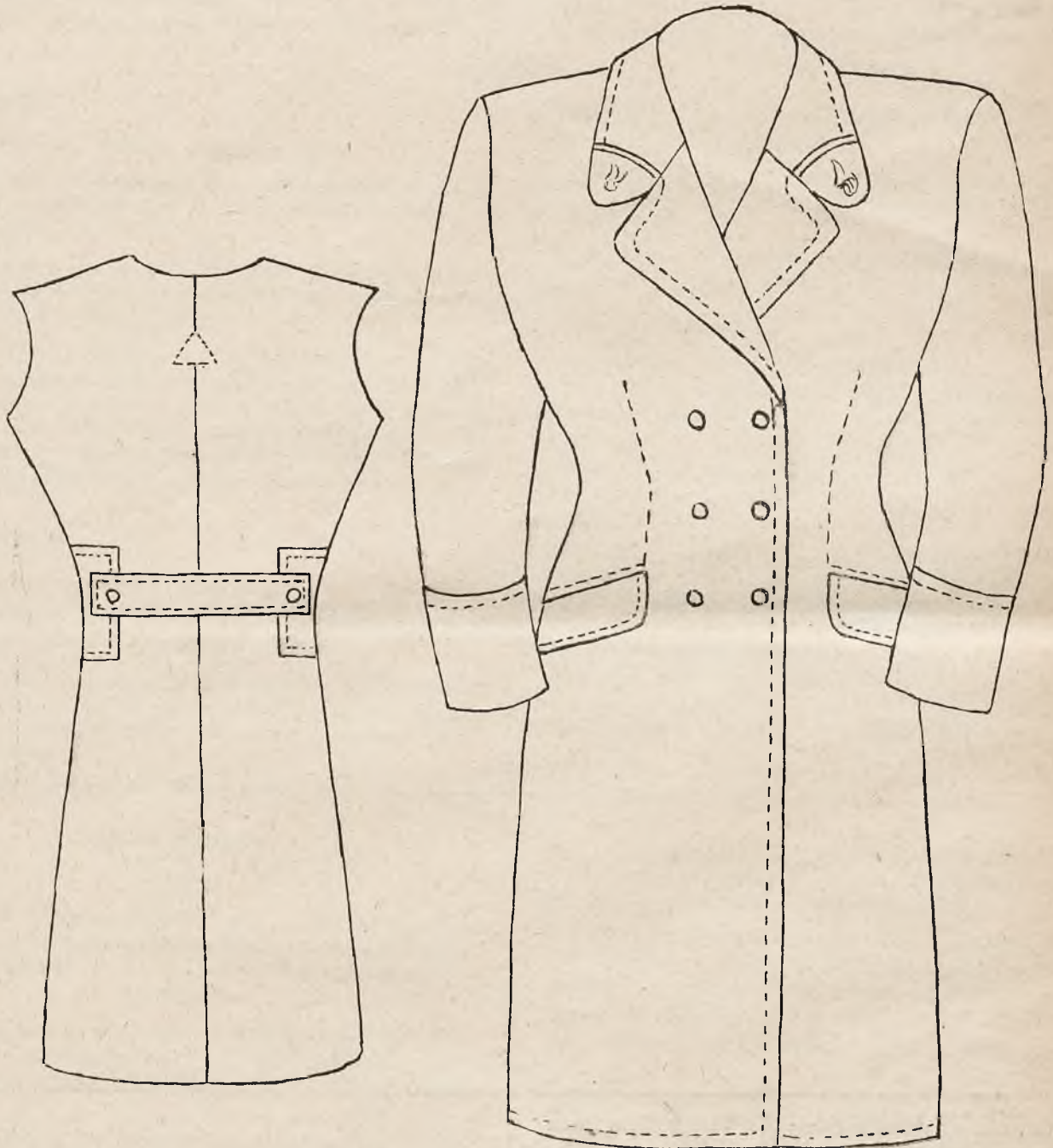
(Monitor Polski Nr A — 67, poz. 794).

Załącznik Nr 1 a
(wzór) do zarządzenia Ministra Komunikacji z 8 maja 1950 r. (poz. 191)

Załącznik Nr 1b

(wzór) do zarządzenia Ministra Komunikacji z 8 maja 1950 r. (poz. 191)

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, ul. Chałubińskiego Nr 4, Telef. wewn.: Redakcji 316, Administracji 337.

Warunki prenumeraty: kwartalnie 300 zł, półrocznie 500 zł, rocznie 800 zł. Pojedyncze egzemplarze w cenie à 75 zł. do nabycia w Administracji Wydawnictw i Składnicach Taryfowych DOKP.

Druk. Zakłady Graf. KP Nr 2. Nakład 10.600 — Zamówienie Nr 989, przyjęto 5. VIII. 50, wykonano 12. VIII. 50 — M-1-11668.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
K R A K O W
Dzielnica Starego
Biblioteka Uniwersyteku